

Illustre School te *Middelburg*, in den ouderdom van 79 jaren. Een man van uitgestrekte bekwaamheden, was hij in vele geleerde betrekkingen geplaatst, voor de Stad zijner woonplaats inzonderheid van veelzijdig en uitgebreid nut, en allerwege met voorkomende onderscheiding, om zijn karakter en denkwijze, gezien. Onderscheidene wetenschappelijke geschriften deden hem op de gunstigste wijze kennen en eereblijken verkrijgen, waarvan zijn *Compendium van Tafelen ter berekening van de Springvloeden voor onderscheidene Havens en Kusten van dit Rijk*, hier berustende, ten inzage kunnen strekken. Zelfs in gevorderde jaren onttrok hij zich niet, waar hij met zijne vermogens nut konde stichten.

Van het in het afgelopen jaar nog aanwezig zijnde drietal Leden der eerste benoeming, verloor het Instituut een harer oudste, den Heer **P. WEILAND**, de Tweede Klasse een man van verdiensten. Hij bereikte den hooften ouderdom van 87 jaren, genietende de rust van eene veertigjarige Euangelie bediening bij de Remonstrantsche Gemeente te *Rotterdam*, gedurende welke hij als Kansel-redenaar eene welverdiende achting en onderscheiding genoot. De verdiensten echter, die hem bij den aanvang dezer Instelling tot het Lidmaatschap deden bestemmen, waren de vruchten van zijne groote Taalgeleerdheid, en zijne aanhoudende pogingen, om onze Nederduitsche Taal tot die volmaaktheid te brengen, waarvoor zij vatbaar is, en hare te zeer verzuimde beoefening aan te wakkeren. In den aanvang dezer Eeuw werd hem door het Hooge Staatsbestuur de vereerende last opgedragen, om eene Nederduitsche Spraakkunst te vervaardigen, welker volvoering hem de voldoening verschaftte, dat zij van Hooger Hand bij het Algemeen Onderwijs werd ingevoerd. Zijn *Nederduitsch Taalkundig Woordenboek*, hetwelk algemeenen lof wegdroeg, vroeger aangevangen, eerst na twaalfjarigen arbeid voleindigd; zijn *Kunstwoordenboek*, en zijne medewerking aan het *Woordenboek der Nederduitsche Synonymen*, vestigden zijnen roem en bewezen zijne bevoegdheid, om een oordeel, in dit belangrijk gedeelte van ons Nationaal bestaan, uit te brengen. Nu en dan, doch steeds in vroegeren tijd, genoot de Klasse van hem belangrijke en dienstvaardige medewerking, en zijne nagedachtenis zal bij

haar levendig blijven. Naar waarde werden ook zijne gaven geschat bij andere geleerde Genootschappen, waarvan hij de eervolste blijken ontving.

Drie Correspondenten verloor deze Klasse in hetzelfde tijdsgewricht: twee in hoogen ouderdom, de derde echter, de Heer A. VAN DER HOOP JR., in de kracht van den mannelijken leeftijd. Uit een deftig Rotterdamsch geslacht geboren, overleed hij aldaar in de maand November des vorigen jaars, in veertigjarigen ouderdom. Geene bepaalde geleerde opvoeding genoten hebbende, had hij zijne ontwikkeling hoofdzakelijk aan eigene oefening, in uren aan dagelijksche bezigheden uitgewoerd, te danken. Reeds vroeg straalde zijn groote aanleg voor Dichtkunst en Tooneel-poëzij door. Zijne voortbrengfelen, hoe veelsoortig ook van inhoud en waarde, naar oordeel van bevoegde kenners, bevestigden denzelven en verwierven hem daarvan den onbetwistbaren lof. Gij, Mijne Heeren, zult ook hier van mij niet verwachten, dat ik, onbevoegde, over derzelve betrekkelijke waarde een oordeel zoude vellen, of maar zelfs eene beredeneerde keuze U aanbieden. Dit zij verre. Mag ik mijn gevoel uiten, dan waren vele zijner gelegenheidsverzen niet ondoelmatig in hunne strekking, om het goede te huldigen en te bevorderen, en hadden gedeelten zijner Dichtstukken ontegenzeggelijke verdiensten. Derzelve gretige opname zoude kunnen getuigen, dat het lezend Publiek er veel genoegen in schiep. Het *nonum prematur in annum* werd echter te veel vergeten, en meerdere zorg zoude meerdere schoonheden ten gevolge gehad hebben. Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van vele Inlandsche Maatschappijen en Genootschappen, viel hem vroeger eene Vorstelijke onderscheiding en vereerend blijk van goedkeuring ten deel van wege den Keizer van *Rusland*, en later een foortgelijk van den Grootvorst van dat magtig Rijk, bij de toezending van zijn Dichtstuk *Columbus*.

Mr. JAN WILLEM DE CRANE, *Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw*, Hoogleeraar aan *Franckers Athenaeum*, geboren te *Hoorn*, overleed in eerstgenoemde plaats in den ouderdom van bijna 84 jaren, den 31sten Maart dezes jaars. Meer dan 50 jaren beoefende hij
in

velen voor een tijd, maar die alleen voor de eeuwen proefhoudend blijft.

In eene tijd, waarin zelfs de Dagbladen van geen kunstgave of genie meer schijnen te kunnen gewagen, dan in de bedwelmende taal eener, Gode zij lof! voor velen hier nog walgelijke *menschvergoding*, zal welligt ook van deze plaats, en in het midden van een Vaderlandsch letterminnend gehoor, deze wenk, die mij ernstig op het hart lag, niet overbodig zijn geweest.

Doch ik ken de grenzen, aan mijne reden hier voorgeschreven. En ook, al ware bij de Ordewet der Klasse den Voorzitter der Openbare Zitting geene korthed uitdrukkelijk aanbevolen, zoo is hij zelve al te zeer met U verlangend naar de ons verder toegezegde Voordragten, dan dat hij zijne toespraak noodeloos zoude willen uitbreiden. Ik mag het genoeg hebben U als Spreker op dezen dag den Heer GROEN VAN PRINSTERER, — en voor de dichterlijke Voorlezing den Heer BOGAERS aan te kondigen.

De Heer vaste Secretaris der Klasse voorts, door treurige verliezen en krankte, een tijd lang buiten staat geweest, den gang onzer gewone Vergaderingen naar wensch en gewoonte te volgen, heeft ook nu verlangd, tot het voordragen van *de Schets der werkzaamheden van de Klasse*, door den Heer DES AMORIE VAN DER HOEVEN vervangen te worden, die van zijne zijde aan dezen wensch, ondersteund door de Klasse zelve, welwillend gehoor gegeven heeft.

Voor dat evenwel laatstgemeld geëerde Lid tot de vervulling van deze taak zal overgaan, zoo rust nog eerst op den Voorzitter de verplichting, om melding te maken, zoo van de verliezen door de Klasse sedert hare jongste Openbare Zitting geleden, als van de onderscheidene keuzen, die tot gedeeltelijke wederaanvulling der rangen, eerst van onze Leden, daarna van onze Correspondenten gedurende datzelfde tijdvak hebben plaats gehad.

Een der vroegst benoemde leden bij de oprigting van dit Instituut, de Heer PIETER WEILAND, eindigde op den 28sten Januarij van dit loopende jaar, in zeven en tachtig jarigen ouderdom, zijne loopbaan als Leeraar bij het Kerkgenootschap der Remonstranten te Rotterdam. De vruchten der vlijt, hetzij door hem alleen,